

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

EEN JURIDISCH-MEDISCH GEVAL.

Een collega verzocht mij, een kind met diphtherie in behandeling te nemen. Dit gebeurde. Het kind kreeg serum, herstelde spoedig, doch werd reeds na 15 dagen, hoewel nog bacillendragers, op verzoek van de ouders ontslagen en verder door den huisarts aan huis behandeld. De door mij ingediende declaratie werd eerst aan de Middenstands Ziekteverzekering voorgelegd, welke echter weigerde te betalen, daar het een geval van besmettelijke ziekte gold, welke volgens het reglement buiten de verzekering viel. De ouders vroegen daarop uitstel van betaling, daarop weer termijnbetaling, en ontdekte tenslotte de juridische spitsvondigheid namelijk dat zij mij niet persoonlijk hadden opgedragen hun kind in behandeling te nemen. Ook zouden zij niet op de hoogte zijn geweest van het feit, dat ik de behandelende geneesheer was, niettegenstaande twee seruminspuitingen, keeluitstrijken (zou een kind van acht jaar hierover niets aan de ouders gezegd hebben?), persoonlijke anamnese-opneming enz.

Niettegenstaande de positieve verklaringen van den huisarts en den administrateur van de Ziekteverzekering in de daarop volgende procedure, word ik in het ongelijk gesteld en moet het Incassobureau, welke mijn zaak behartigde, de kosten van het geding betalen.

Hieruit volgt dus, dat een geneesheer, en dit geldt voornamelijk voor een specialist, die op verzoek van een collega een patiënt in behandeling neemt, verstandig doet eerst opdracht te vragen van den patiënt of diens verantwoordelijke familie

Velsen, 23 December 1934.

W. NAESSENS.

EEN MERKWAARDIGE AETIOLOGIE VAN ASTHMA.

Het geval van collega VAN DER SLUIS te Bakkum laat mijns inziens ook een andere verklaring toe, namelijk de volgende:

Grootmoeder en kleinkind hebben beiden een aangeboren en erfelijken aanleg tot exsudatieve processen, die zich bij de een uit in eczeem en bij de ander in asthma. Dat bij verwijdering van de grootmoeder uit het gezin het meisje geen aanvallen meer heeft, zou ik geneigd zijn toe te schrijven aan het feit dat de psychische invloed van de grootmoeder uitgeschakeld wordt. Grootouders zijn gewoonlijk zeer slechte opvoeders; zij bemoeien zich te veel met de kleinkinderen, hebben tijd, lust, geduld, toewijding en liefde voor hen, eigenschappen waarvan het jonge kind gewoonlijk meer last dan lust heeft. Zij doen veel moeite om in de sympathie van het kind te geraken, kortom leggen al te zeer beslag op de aandacht van het kind en overbelasten het met de hunne. Meer dan de ouders maken zij zich schuldig aan overopvoeding. Ik zou mij kunnen voorstellen, dat het wegvallen van hun invloed tengevolge had, dat een der factoren voor het ontstaan van den asthma-aanval bij het kleinkind geëlimineerd werd, namelijk de nerveuse, en deze is bij kinderasthma zeer belangrijk.

Ik maak deze opmerkingen niet als critiek op de zienswijze van collega VAN DER SLUIS, maar als aanvulling.

Hilversum, 23 December 1934.

IJ. HANNEMAN.

DE GUMMISPONSBEHANDELING VAN ULCUS CRURIS.

In het artikel „De gummisponsbehandeling van het ulcus cruris varicosum” van collega IMMINK in het *Tijdschrift* van 27 October 1934, zegt deze „slechts in een